

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministerens og dennes svar herpå

Spørgsmålene og justitsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra RV.

Spørgsmål 1:

Ministerens kommentar udbedes til hørings-svar fra Advokatrådet af 7. november 2008, jf. REU L 62 – bilag 2.

Svar:

Advokatrådet har i sit høringssvar over lovforslaget anført, at rådet finder det stærkt betænkeligt at anvende en så bred bemyndigelse som den, der foreslås indsat i persondatalovens § 72 a.

Det anføres i den forbindelse bl.a., at det ikke nærmere fremgår af lovforslaget, hvilke regler justitsministeren skal indføre. Endvidere peges der på, at persondatabeskyttelse er et område af stor retssikkerhedsmæssig betydning og derfor bør regulering heraf ske ved lov og ikke i bekendtgørelsesform.

Justitsministeriet skal hertil bemærke følgende:

Justitsministeriet har i forbindelse med udformningen af lovforslaget overvejet, om rammeafgørelsens regler burde indarbejdes direkte i persondataloven, eller om der burde udstedes en bekendtgørelse inden for området for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager i EU.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det stemme bedst overens med persondatalovens mere generelle karakter, at de specifikke regler for behandling af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde inden for EU (som er nødvendige til opfyldelse af rammeafgørelsen) fastsættes i en bekendtgørelse på området.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at der indsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i § 72 a i persondataloven, hvorefter der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes nærmere regler om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde inden for Den Europæiske Union.

Justitsministeriet har herved også lagt vægt på, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse alene vil give justitsministeren adgang til (inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde) at fastsætte regler, som i overensstemmelse med rammeafgørelsen indebærer en yderligere styrkelse af databeskyttelsen, når det gælder udveksling af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde. Der er således ikke tale om en generel bemyndigelse til justitsministeren på området, og det vil ikke være muligt at anvende bemyndigelsesbestemmelsen til at indføre en regulering, som indebærer en forringelse af databeskyttelsen på området (set i forhold til, hvad der gælder efter persondataloven).

Det, som den foreslåede nye § 72 a i persondataloven, med andre ord giver hjemmel til, er, at justitsministeren fastsætter nærmere administrative bestemmelser til opfyldelse af de krav til databeskyttelsen, som fremgår af EU-rammeafgørelsen. Der kan i den forbindelse nærmere henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 1.3. og 4.1.2. samt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der på den anførte baggrund ikke grundlag for de betænkeligheder (i forhold til den foreslåede nye bemyndigelsesbestemmelse i persondatalovens § 72 a), som er fremført i Advokatrådets høringssvar.

Justitsministeriet kan i øvrigt henvise til det, som er anført under pkt. 3.2. i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslaget, som er oversendt til Retsudvalget den 13. november 2008.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes redegøre for, om det ikke er usædvanligt i dansk ret, at man giver en bemyndigelse, der kun må bruges til begunstigende akter?

Svar:

Justitsministeriet har ikke foretaget en nærmere gennemgang af gældende lovgivning med